

građana na teritoriji Kosova i Metohije, dok će ostali mediji biti privatizovani do sredine 2015. godine.

Zamerka sistemu uspostavljenom u zakonu leži u samoj prirodi odlučivanja o sredstvima koja se dodeljuju medijima, budući da poslednju reč ima nadležno ministarstvo i organi Pokrajine i jedinica lokalne samouprave.

3. Zakon o javnim servisima obezbedio je dobar pravni okvir za ostvarivanje pune nezavisnosti i transformacije javnih servisa u istinska glasila građana Srbije, a ne političkih elita. On predviđa dobra sistemska rešenja vezana za finansiranje javnog servisa, ali s druge strane, uspostavlja provizorni sistem finansiranja iz budžeta do kraja 2015. godine. Od 2016. godine biće uvedena obavezna taksa kao pretplata za javni servis, ali je veliko pitanje da li će, i koliko uspešno, biti sprovedena naplata takse.

4. Medijska reforma se najviše odrazila na elektronske medije, budući da je došlo do harmonizacije sa evropskim regulatornim okvirom a uvedeni su i brojni novi instituti koji nas približavaju pravilima koja važe na unutrašnjem tržištu EU u ovoj oblasti.

5. Step en medijskih sloboda u 2014. u Srbiji je znatno manji nego prethodne godine, što je dugogodišnji trend. Pojačani su politički i ekonomski pritisci na medije, narasli su cenzura, autocenzura, uklanjanje kritičkih tekstova sa društvenih mreža, intenzivirani su napadi na novinare, pogoršan je ionako veoma težak materijalni položaj medija.

6. Kritičke ocene stanja medija u Srbiji dolazile su sa više strana. Evropska unija je pohvalila usvajanje medijskih zakona i napredak o istragama o ubistvima novinara, ali je upozorila da će pravi efekti biti vidljivi tek kod primene ovih zakona. Predstavnic a OEBS za slobodu medija, Dunja Mijatović, izrazila je zabrinutost zbog rasta cenzure na internetu, a premijer Aleksandar Vučić ju je optužio da vodi prljavu kampanju protiv njega u Srbiji i inostranstvu i zatražio izvinjenje. U godišnjem izveštaju Stejt departmenta izražava se takođe zabrinutost zbog uznemiravanja novinara i pritisaka na novinare da sprovode autocenzuru.

7. Materijalni položaj medija u Srbiji, pored opšte teške ekonomske situacije, otežava i njihova brojnost. U zemlji je bilo 1.379 registrovanih medija, od kojih preko sto televizijskih stanica. U Srbiji izlazi čak 15 dnevnih listova iako je broj čitalaca veoma mali.

8. Položaj novinara dodatno otežavaju česti napadi na novinarsku struku.

Prema podacima Nezavisnog udruženja novinara Srbije od početka godine do kraja avgusta zabeleženo je devet napada na novinare i jedan na imovinu. Posebno je ugrožena bezbednost novinara koji se bave istraživačkim novinarstvom. U toku godine ponovo su se dešavale smene urednika medija, za koje mnogi u javnosti veruju da su politički motivisane, a ove smene, pritisci, pa čak i hapšenja zbog navodnog širenja panike tokom katastrofalnih poplava kao politički motivisanih, jača autocenzuru u medijima. Ni u 2014. godini nisu rešena ubistva novinara iz poslednje decenije 20. veka, ali su načinjeni neki pozitivni koraci na tom planu.

9. Nedostatak profesionalizma u novinarstvu je odavno uočen kao ozbiljan problem koji urušava ugled novinarske profesije i deluje negativno na pravo građana Srbije da na vreme dobiju tačne i pouzdane informacije. Kršenje novinarskog kodeksa sve je uočljivije, posebno u tzv. tabloidima koji